4 Şubat... Salı... 1992... 2000 TL... (KDV DAHİL)

LeMan

SAYI 12

KRONİK HASTALIĞINIZ

HUMAN RIGHTS NOW!
İNSAN HAKLARI ŞİMDİ!

— 055 ALO GAMMAZ —

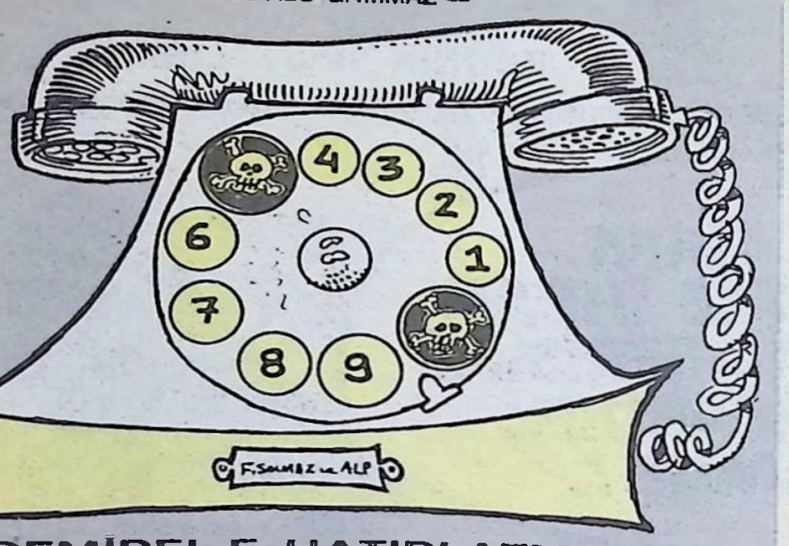

• DEMİREL E HATIRLATMA

• BU HAFTANIN HAVA RAPORU

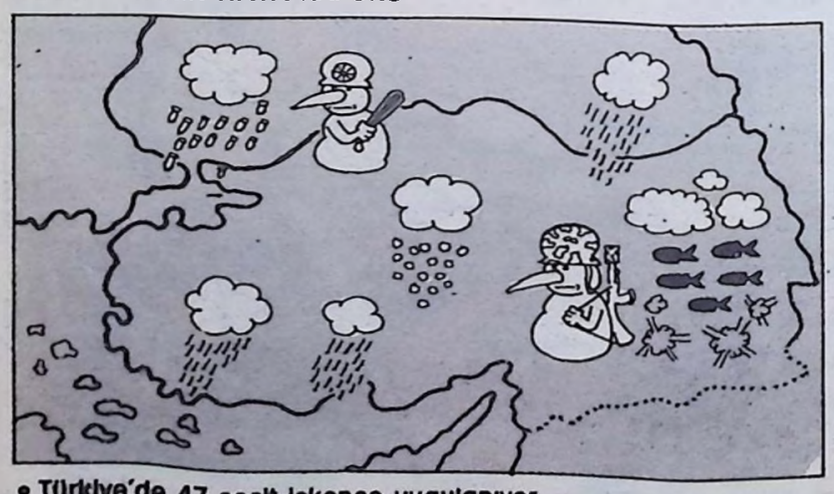

• Türkiye'de 47 çeşit işkence uygulanıyor.

İŞKENCE DİZİSİ: 308

Acil bir dekorasyon hikayesi

İŞTE SONUÇ

• Yolsuzluk olaylarının önce kokusu çıktı... Şimdi boku çıkıyor... 2.5 trilyonluk TÜRKSAT ihalesinin eski Genel Müdür Emin Başer'den bakanlara, en tepedekine kadar bulaşması, kamuoyunda bir an önce sonuçlandırılması yolunda bir beklenti yarattı... Ancak bütün dünyada iktidarları, devlet başkanlarını yerle bir eden yolsuzluk dosyalarının açıklanıp yargıda mahkûm edilmesi örneklerinin henüz bir benzeri yok...

• İzmir Belediyesi'nce işlerine son verilen 405 işçinin İzmir-Ankara arasındaki protesto yürüyüşleri sona erdi...

SEVİMSİZ NOT

Akaryakıt ürünlerine gelen zamlarla en fazla 2 ay dayanabildik. Ayrıca tahıl ürünleri mercimek, bakla, yer fıstığı eldi besmi gidiyor. Sebze fiyatlarındaki artışlar cepanekten yapılan LEMAN'ın kâğıt maliyetini ikiye katladı. Artık dayanamıyoruz. Bir hafta daha yattınız, ama haftaya artık LEMAN 2500 lira Çoğunlukla lise ve üniversiteli olan ve ailesinin verdiği harçlıklardan LEMAN'a para ayıran okuyucularımızdan çok çok özür dileriz. Siz hiç morak etmeyin, biz bunun acısını Tansu Hanım'dan çıkarız. Umarız 500 liralık zammı makul karşılar ve bize kızmazsınız. Ayrıca eğer bedeli Leman 2500 lirayı vefasızlık değil, hak eder. Hepinize sevgiler. LM.

Erdal Bey dört gün başbakan

GÜNLÜĞÜNDEN:

1. GÜN:

Bu sabah Süleyman Bey'i yolcu ettim. "Temizliği senin, filhakika gerisi benim, koltuğuma iyi bak Erdalcığım" dedi. Beni çok seviyor. Bugün başbakan olucam, çok sevinçliyim. Sevinç de sevinçli. Canım, ilk kez başbakan karısı olucak.

Koltuk biraz geniş geldi. Yanlara ve arkama minder getirdi Fikri. Fikri'nin fikirlerini beğeniyorum.

2. GÜN:

Koltukta uyuyakalmışım. Sevinç uyandırdı, kahvaltımı getirmiş. Canım! Koltuğun yanın aportatif bir kozet yaptırdım, oraya yapıyorum. Dışarıdan, "Baba, Babayı göreceğiz" sesleri geliyor. İzin verdim, geldiler. Epey kalabalıklar, koltukta beni görünce şaşırdılar. Yaşlı bir teyze "Oğul, oğul" dedi, şaşırmak. Biri de adıma şiir yazmış, okudu Şöyle: "Uzun ve incesin bir fidan gibi / Sen bize lazımsın oğul / Narin ve kibarsın karanfil gibi / Babamızın yadigarısın oğul... Fikri şiiri besteleteceğini söyledi. Sonra fena bir şey oldu. Bir dove kestiler, ıyyl.. Kan aktı, bayılmışım.

3. GÜN:

Midem fena ağrıyor, dünkü olayın etkisindeyim. Başbakanlık'ta hayvan kesimini yasakladım. Çok mutluyum, bu benim ilk yasağım. Daniz geçmiş olsuna geldi. Koltuğa biraz oturmak istedi, izin vermedim. Yine bozuldu. Sürekli notlar alıyor. Yazar mı olacakmış nel.. Yenilgilerini yazacak herhalde!.. (Espri yaptım he he...)

4. GÜN:

Üniversiteli gençler ziyaretime geldiler. Benim için birkaç fizik problemi hazırlamışlar. Hemen çözdim dedim. İçinden çıkamadım. Utandım. Süleyman Bey gelsin de, biraz fizik çalışayım. İyice ihmal etmişim onu anladım. (ON'u değil) Koltuğu temizledim. Süleyman Bey gelecek, kendilerini karşılamaya gidecem. Hayatımın en mutlu dört gününü geçirdim. Beyefendiyo sık sık yurtdışına gitmesini önerecem. Tanım çok mutluyum. Sevinç seni seviyorum. Fikri seni de.

ÇETO

• İnönü taze başbakan...

dengeli beslenme
Kaan ERTEM
DİSKOMUZA İLK DEFA GELENLERE VURUYORUZ BU DAMGAYI... NEDEN?.. ÇÜNKÜ UÇUCUZ BİZ... HAH HAA!.. GÖTÜNÜZÜ GÖSTERİP, BİR YERLİ İÇKİ İÇEBİLİRSİNİZ.. BUYRUN...
LOOSINNG MY RELIGIOOON...
S
SAFFIRO
LOVE & SEX STORIES
ARKADAŞ, BU DÜNYADA HER ŞEY BOŞMUŞ YAA!.. İKİ AYDIR PEŞİNDE KOŞTUĞUM KARININ HALİNE BAK!.. PÜH ALLAH MÜSTEHAKINI VERSİN!..
NIGART HOORRŞŞ RAK RAK HOOORŞŞ
NIGAARAA
ZZZZZ HÜÜÜPŞŞ
HOR HOR
ASABİ adam TAS.
BATURHAN 150 Kw/s
* Bir gün ustasına sinirlendi, dövmemek için kafasını prese soktu, böyle oldu...
* Evinde salonun orta yerinde kum torbası asılı...
* Doberman besliyor...
ESPRİCİLERE NOT: Esprilerinizi kendi yaşadığınız, gördüğünüz, duyduğunuz olaylardan derleyip gönderirseniz daha memnun olurum... Teşekkürler Başarılar...
..SABAHTAN BERİ İÇERİ ÜÇ KAMYON MÜZİK ALETİ TAŞIDILAR... BU İT SIPALARI BAŞIMIZA BELA OLACAKLAR, AMA DUR BAKALIM ... ALLAH SONUNU HAYIR ETSİN!..
BAŞKA EŞYALARI YOK MUDUR KI?..
SONY
2000 WATT
ULAN GÜNDE 52 KANAL TELEVİZYON SEYRETMEKTEN ÇEVREMDE RADYASYON KUŞAĞI OLUŞTU AMA DEĞDİ DOĞRUSU... RTL 'Yİ DE ÇIKARTTIM YA, NE GAM NE KEDER!..
OOOH! WUNDERBAA! OOOH!
GAVUR KANALI
25
UYDU SİSTEMİ SATELITE
TV GUIDE
TV MAG
* "MOĞOLLAR"ı istiyoruz!.. Tekrar bir araya gelsinler, bir konser versinler... Müzik istiyoruz müzilik!.. isimli imza kampanyasını açmış bulunuyorum.. 31 OCAK saat 17.68 köşede bitti, herbişey bitti.

Daraloğlan
TRIPANOZOMI GAMBIYETSIZLER
M.ÇAĞÇAĞ
AAAHHH... OOOOĞĞĞ! DAHA HIZLI AAAH!..
TİMSAAH, AÇIN ŞU KAPIYI ABI YAA! BU KADAR DA AZILMAZ KI! BABAM UYANACAK, KESİN SESİNİZİ LÜTFEN!..
OOOHOOOĞ... AAEE... CİYAAAK... OOOH! AAEEEEEE!..
İŞTE BABAM UYANDI... NE HALİNİZ VARSA GÖRÜN, BEN KAÇTIM!..
RAP RAP RAP
" NASINI EŞEKLER KOVALIYASICANIN ÇOCUĞU!... ULAN 40 YILLIK EVİMDE BEN BİLE BAĞIRAMADIM BÖYLE...
AAEEEH... AAAAH.. OOOOOĞGUU... ÖEEEEY!..
AÇ ULAN ŞU KAPIYI!.. DİNGONUN AHIRINDA ATLAR TEPİŞİYO, ŞURAYA BAK!..
AAAAH! OOOH... DAHA HIZLI!
AL BAKALIM, EL Mİ YAMAN, BEY Mİ?!
CİYAAAK
CİYAAK
HEY ALLAHIM!.. NİHAYET ŞU KULUNU DA SEVİNDİRDİN... ŞU FIRSATA BAK, DÖRT AYAK ÜSTÜNE DÜŞTÜM... ŞIMDI BIR DERS VERECEĞIM Kİ, ALLAHIM Bİ DAKKA BAŞKA TARAFA BAK!..
AAAA
AL BAKALIM EŞŞOĞLU EŞŞEK!.. SABAHA KADAR ÇÜRÜTCEM SENİ!..
AAAA
ŞIRRAK
BİR DAHA BU EVE ZOR GELİRSİN!..

Edebi Lakırdılar

KEMAL ARATAN

AH, SİZ

Ölmüş gibisiniz sanki
Hayatın kenarında dolaşıyormuş gibi
Ama kenarda çok kısa voltalar atıyorsunuz.
Ulan beee! Oysa o sahil
Şeridini boyluboyunca ve dibine kadar
katetmek varken
Mum gibisiniz, oturuyorsunuz
Yatay ve dikey çizgilerden müteşekkil
Durağanlık etkisince tek yönde
Kıvılcımlı bir sancı gibi böğürde
Heanl yaal Var mı soğuk soğuk nardan yanan?
Göz nehrinde kano kullananlar sizi
"Embesil mi dedin?" diye soran, siz
Ve hiç şaşırmadan
"Nerede silgi, dedim' diyen ben
"Söylediğin sözü, karşındakinin anladığından
tam emin olmuşken
Onun sana, seni yanlış anladığını belirten bir söz
söylemesi şaşırtmaz
Seni ve ilk söylediğin şeyi yinelersin. Nerede
silgi?"
"İşi önceden çizdiğin kurşunkaleme, bir ninni
söyler gibi çinileme yapıyor, çini bitliğinde de artık
uyumuş olan çocuğu kaldırıp şöyle bir bakıyorsun.
Çizgim, kurşun kalemim uykusu olarak
dimağlarınızdaki yerini alır."

Ah, siz!
Bir alçakgönüllülük denizinde
Yalnız
Sürüklenen
Kibirden bir tahta parçası mısınız?
"Hayır"mı cevabınız?
Bana "hayır" diyemiyorsunuz ama
Kimin gözü kimin üzerinde bir anlayabilsek
Ya ben?
Size "evet" diyebiliyor muyum?
Ah, siz!
Ah, siz;
Becerirsiniz
Çünküü...
Alemlerden alem beğenmezsiniz
Haklı, aç gözler, gülmeye
Sahip; siz
Mütevazi olmak ve olmamak; siz
Ama arada bir yerde değil
Onun ta kendisisiniz siz
Ve ben...
Ah, siz!

Ah, siz;
Kötü çizince, dergiyi okumayı bırakırsınız.
Sonra da her hafta her hafta nasıl beceriyorsunuz
bu işi diye gıptayla sorarsınız
Bızzz! Bızz! Bızz! Bız... Cızzz!
Her neyse, onlar öbür tarafta
Ah, siz!
Ah, siz;
Bir bahar akşamı rastladım size
Pütürlü bir telaş içindeydiniz
İşiniz, gücünüz pütürleri düzlemek
"Sanki öyle olması gerekiyor mu?" dedirtmek için
bana
Hişşşt! Kapıl.. Kapı!..
Ah, siz!

Boşluksunuz dalga dalga gelen
Ve ben
Terayağı sürülmüş, taze, sıcak bir dilim ekmeğe
konmuş, ekmek boyunda.
Bembeyaz bir kumru
Saf oluş dile geldiğinde
Şarlıyorsa tüm "diğer"ler.
Bunu söylemeye karşı çıkmak, saf oluşun dile
gelişiyle bilmem aynı mı?
Ama...
Ah siz!
Sahnız var, kurdunuz var
Kendince bir yurdunuz var
Boşluğun
Üzerine giydiği gömlek iken; siz
Ah siz.
Görmek, göz ile çizmektir; buyum ben.
Çizileni görmektir; budur siz
Ve ah siz, vah siz diye pişiriyorsun bizi ustaca
diyen dillerin bannoğıyken;
Hiiiiyyhşşt! Ah canıım ne kadar güzelsin diye siz
Yalnızca bir iz
Ahhhhhh siz!

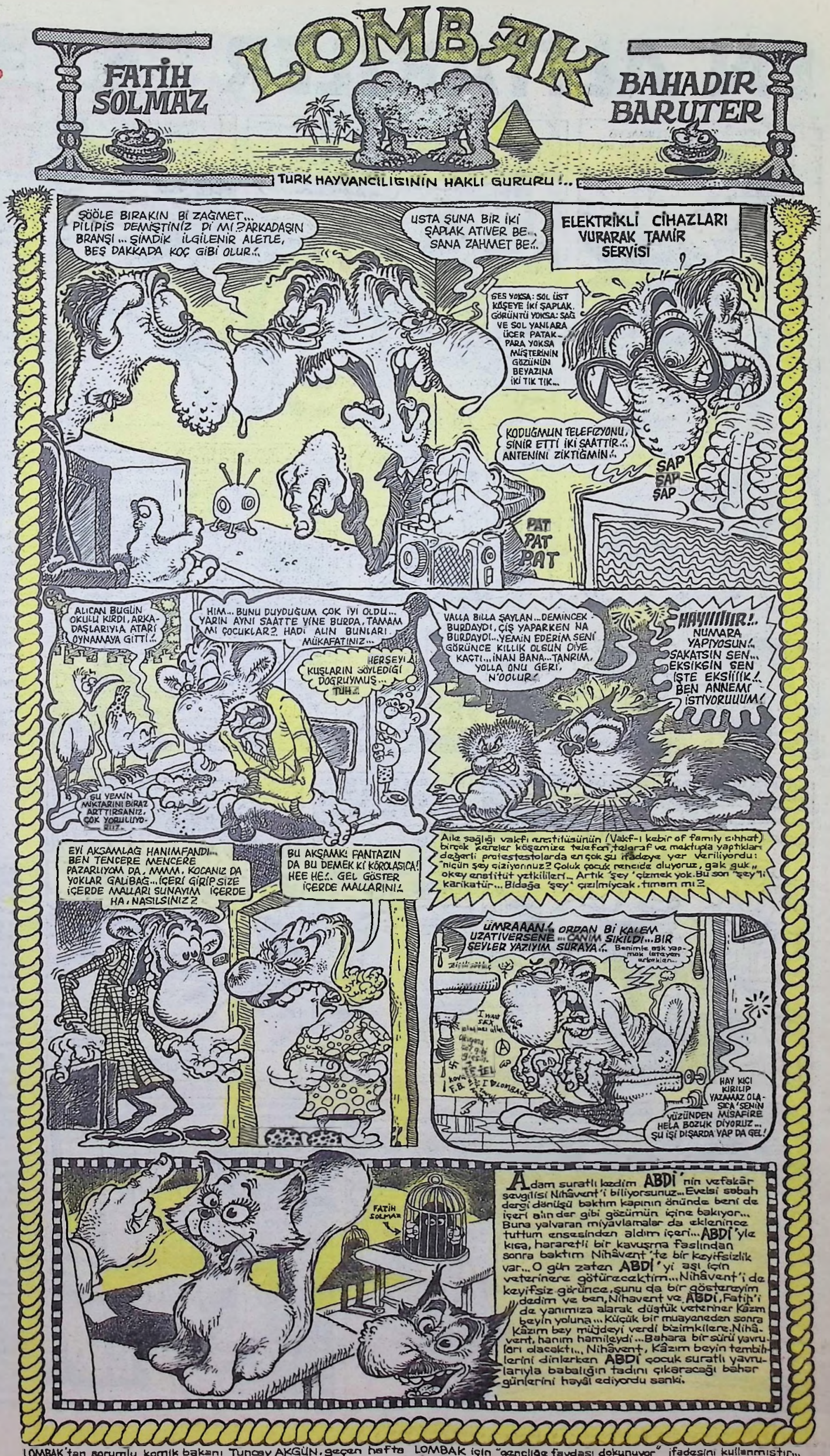

LOMBAK'tan sorumlu komik bakanı Tuncay AKGÜN, geçen hafta LOMBAK için "gençliğe faydası dokunuyor" ifadesini kullanmıştır...

EN ALTTAKİLER

RALİP TEKİN
KEMAL ARATAN

SAMİMİ İTİRAFLAR

FATİH KAÇAN

Merhabalar sevgili okuyucular. Nasılsınız, iyi misiniz, inşallah hepinizde gayet sıhhatli ve iyisinizdir. Geçen haftalarda yazmış olduğum evlilik konusu hakkında bana mektup yazma inceliği gösteren 45 okuyucuya çok-çok sevgiler ve saygılar yolluyorum buradan, sağolun, varolun. Bugün günlerden 30 Ocak 1992 Perşembe. Dün, yani 29 Ocak 1992 Çarşamba günü üzücü bir olaya yakından şahit oldum ve bu haftaki yazımı da bu konuda ayırmak istedim. Bazılarınızın içini karartıp canını sıkacak türden bir yazı olacak bu yazı. Artık kusuruma bakmayın.

29 Ocak günü saat öğleden sonra iki gibi falan uyandım. Bir gün öncesi çok eğlenmiş ve yorulmuştum. Kaldığım mekan, Cihangir'-de bir arkadaşımın eviydi, siz tanımazsınız diye kimde kaldığımı burada yazmıyorum. Her neyse kalktım ve bir sigara yaktım. Tuvalete gidip elimi yüzümü yıkadım, salona geçtim müzik setini açtım. Düşünmeye başladım, bugün ne yapsam diye düşündüm, düşündüm ve en iyi yapabileceğim şeyin ablamlara gitmek olduğuna karar kıldım. Ablamlara gittim.

İzmir'den ve Kayseri'den gelmiş olan akrabalarımla bir süre muhabbet ettim. Bu arada saat dört olmuştu. Canım sıkılmaya başlamıştı. Tekrar ne yapsam ne yapsam diye diye düşünüyordum. Biraz sonra en büyük abimi ziyaret etmenin iyi bir fikir olduğunu kendi kendime söyleyip düştüm yola. Abiminyanına vardığımda saatbeşe yaklaşıyordu. Biraz abimle muhabbet ettikten sonra, aynı binada bulunan başka arkadaşlarımı da ziyaret ettim. Daha sonra tekrar yukarıya, abimin çalıştığı kata çıktım, tuvalete gittim, aynada kendime baktım, işedim, tuvalettençıkışta yemekhanede çalışan aşçı amcayla karşılaştı, selamlaştım... Tekrar içeriye geçtim. Abim ve bir kaç arkadaşla beraber, birkaç el langırt oynadık. Birden, yemekhanenin bulunduğu taraftan bağırtılar gelme-

ye başladı. Hep birlikte yemekhaneye koştuk. Biraz önce tuvalette selam verdiğim aşçı amca yere düşmüş ve fenalaşmıştı. Herkes telaş içindeydi. Her kafadan bir ses çıkıyordu; kimine göre bayılmış, kimine göre kalp krizi geçiriyordu. Fakat bu durum karşısında çok aciz kalmıştık, hiçbir şey yapamıyorduk. Birileri ambulans çağırdı biz de bu arada üzerindekileri çıkartarak rahatlamasını sağladık. Ben nabzını kontrol ettim, nabzı çok hafif. Benim dışımda birileri daha nabız kontrolü yaptılar, nabzının durduğunu söylediler. Bu esnada başka birisi derhal kalp masajı yapmaya başladı. Biraz sonra amca yavaş yavaş nefes almaya başladı, çok sevindim çok. Nefes alıyordu, hatta kapalı olan gözleri bile açılmıştı. Ben tekrar içeri gidip bir sigara yaktım. Geri döndükten beş dakika sonra falan, ambulans ve doktor da gelmişti. Doktor hemen amcayı muayene etti, kalbini dinledi, göğsüne yumruklarıyla vurdu. Sonra bizlere döndü. Ne oldu kurtuldu mu dedik.Doktor bize baktı, biraz sessiz kaldı "öldü" dedi. Çok kötü olmuştuk, herkesin sinirleri bozulmuştu. Nasıl ölürdü? Biraz evvel yaşıyordu, nasıl hemen ölürdü? Ama ölmüştü işte, tıbbi olarak yapılacak hiçbir şey yoktu artık. Olaydan hemen sonra düşündüm, koridordaydım ve yürüyordum, düşünüyordum. Hayat aynen böyle bir şeydi işte. Hayattaki en gerçek iki şeydenbirisi buydu. Biri doğum, öteki ölüm. Evet evet, işte en gerçek şey buydu. Doğum ve ölüm arasındaki mesafe ise hayattı. Hayat ve doğum, ismini bile bilmediğim bu amca için yoktu artık, bitmişti. Her şey ama her şey, böyle bir durum karşısında ne kadar anlamsız kalıyordu. Bu söylediğim herkes için geçerliydi. Benim için, sizin için, zenginler için, fakirler için, iyiler için, kötüler için daha doğrusu tüm varlıklar için geçerliydi. Ölüm belki de insanoğlunun bilerek veya bilmeyerek başına gelen en temiz, en beyaz, en mutlu andır.

RUH SİNEMASI

uykuyla uyanıklık arası öyküleri

TUNCAY AKGÜN

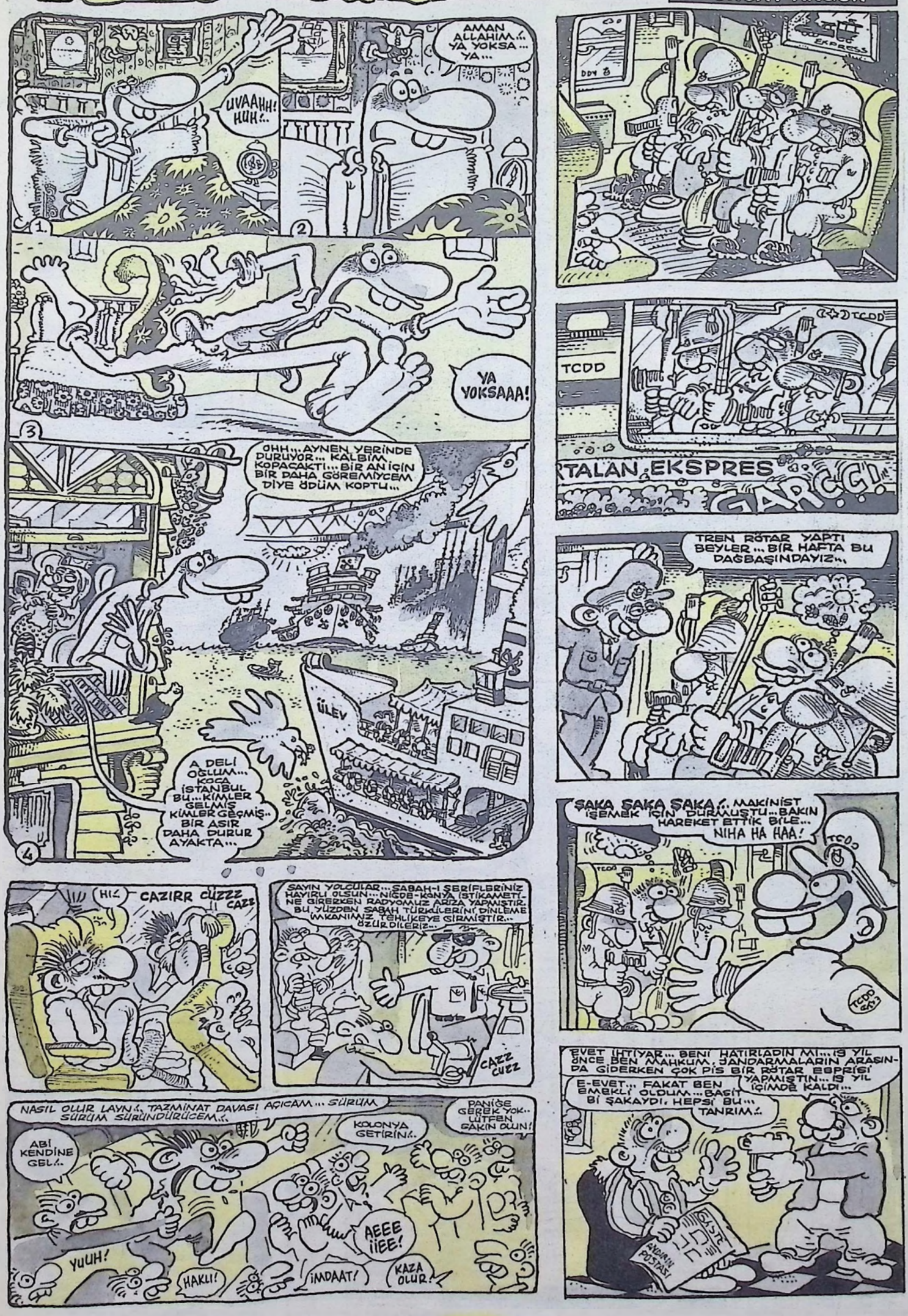

Feyhan Sofrası

FEYHAN GÜVER

PAMUK PRENSES VE ÖTEKİLERİ

O öylece battaniyeye sarınmış televizyon seyrederken hiç aklında yoktu, başroldeki adam öyle demeseydi aklına da gelmezdi. Öylece televizyona bakıyordu, bir şeyde düşünmüyordu doğrusu, adamı seyrediyordu... Gözbebekleri, iris, retina ve ağ tabakası pür dikkat adamın üzerindeydi. Adam,yani başroldeki kıvırcık saçlı büyük gözlü adam "Uykucu vardı hani, Huysuz, Bilgin... Diğer cücelerin adlarını hatırlıyor musun?" diye sordu karşısındaki düz sarı saçlı adama. Düz sarı saçlı öteki adam da bilmiyordu ama, O, battaniyeye sarılı dururken bunu bildiğini düşündü. Kaç defa dinlemişti bumasalı, televizyonda çizgi filmini seyretmişti. Her 23 Nisan'da sineması oynandı çocukken. Uykusu tamam. Huysuz da huysuzda onu da biliyordu, tamam işte Bilgin vardı birde. Uykucu, huysuz, Bilgin... eder üç... Ötekilerini de biliyordu kaç defa seyretmişti çizgi filmini... Bilgin sakallısıydı, Huysuz vardı, Bilgin vardı... Eee Uykucu... Uykucu da tamam... Öbürleri?.. Çok iyi biliyordu öbürlerini... Kaç defa çizgi filmini seyretmişti, her 23 Nisan'da sineması oynardı hatta... Alo dedi, hani Uykucu vardı, Bilgin vardı, Huysuz vardı, filmi oynardı her 23 Nisan'da... Ötekileri kimdi?.. Ne?.. Kim?.. dedi telefonun öbür ucundaki ses... Hı?.. Ne?.. Hangisi?.. Hani Bilgin vardı, Huysuz vardı dedi berideki ses... Hani Uykucu vardı hep uyurdu... Ötekileri kimdi?.. Ama ama dedi öbürkü taraftaki ses saat iki ve... Ve ben uyuyordum... Ben görmedim... Nasıl görmezsin dedi berideki ses hani çizgi filmi de vardı... Her 23 Nisan'da sineması oynardı hatta... Bilgin sakallısıydı, Huysuz vardı ve... Ve öbürü Uykucu... Ötekiler kimdi?...Mmh!.. dedi öteki ses Pamuk Prenses vardı, kötü kalpli cadı vardı ve... Ve elma vardı kızın boğazına takılmıştı... Ha-yır dedi beriki ses ben cüceleri sayıyorum, küçük olanlarını, Uykucu vardı, bir de Bilgin vardı... Huysuz vardı... Öbürleri?.. Benim dedi öteki ses, benim bir sürü masal kitaplarım var ama hepsi tozlu. Tavanarasında... Sen gel istersen ara... Bul...Ve yalnız şe.... tozlarını üflemen gerekecek... İyi dedi beriki ses... Madem öyle iyi!.. Telefonu kapadı bir taksi çağırdı... Geceliklerinin üzerine paltosunu giydi, dışarıya çıktı... Ama... ama dedi kendi kendine... Nasıl olur?.. Bu kadar çabuk unutursam... Çok mu geçti yoksa çocukluğumdan... Uykucu vardı uyurdu hep... Bilgin vardı... Bilginin sakalı vardı, gözlükleri de... Huysuz vardı birde... Diğerlerini de biliyordu... Kaç defa masalını dinlemişti... Çizgi filmini seyretmişti, her 23 Nisan'da sineması oynardı hatta... Bilgin vardı, Huysuz vardı, Utangaç vardı... Bilgin sakallıydı... Utangaç...

EN ALTTAKİLER

HAFTAYA SÜRECEK

Nato Komutanı Oramiral Boorda Çorumlu çıktı!

İki günlük resmi ziyaret için Ankara'ya gelen NATO Güney Avrupa Müttefik Kuvvetler Komutanı Oramiral Jeremy Michael Boorda, aslen Türk olduğunu ve atalarının Çorum'dan Amerika'ya göç ettiğini söyledi.

Boorda, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Doğan Güreş'le yaptığı görüşme sırasında halen İstanbul'da yaşadığını sandığı akrabalarını bulmaya çalıştığını anlattı ve bu konuda kendisine yardımcı olmalarını istedi.

ŞİÖR'LER

ASLAN ÖZDEMİR

Oldukça uzun boyludur
Kıçı renkli kotludur
Yanakları topludur
Taramada kullandığı kolu ise
Soludur.
Hadi beni yaz dedi bana
Beni yaz bu hafta
Yazdık da ne oldu be
Çizdinde ne oldu
A! Aaaa kar yağıyor dışarda

Mahmut TİBET

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

Erzurumluların o kadar çok çayı nasıl iştiklerini ben de anlamış değilim valla...

LeManyaklar

Dergide bir kedi düşmanı var, beni tuvalete sokup ensemden tutup dövüyor... İsmini vermeyeceğim daha çok döver. Bu hafta en erken o geldi. Elinde cevizler vardı, ne olduğunu anlayamadım, kabuklarını ayaklarıma yapıştırdı. Ne yapacağımı şaşırdım. Koşarken hep ayaklarım kayıyordu. Tıkır tıkır sesler çıkıyordu. Tüylerime yapıştığı için kabukları çıkartamadım. Çok sinirlendim, tırmalamak istedim ama tırmalayamadım. Elini ısırıp sokağa kaçtım. Sinirle dolaşırken bir kediyle karşılaştım, kedi ayaklarımda ceviz kabuklarını görünce gülmeye başladı. Sonra ben de gülmeye başladım. Ona bakarken içimde tuhaf hisler belirdi. Bir sokaya girdik saatlerce konuştuk. Sonra ne oldu bilmiyorum bir anda kedinin üstünde buldum kendimi. Hayatımın en güzel gününü yaşadım. O ŞİMDİ HAMİLE İHAAAYEYEYE! Ne dergideklerin verdiği köfteler ne de salep. En güzel buymuş. HEPİNİZİ ISIRIRIM! Haydi haftaya kadar MIR KALIN!

KOMİKAZE

ERDİL YASAROĞLU

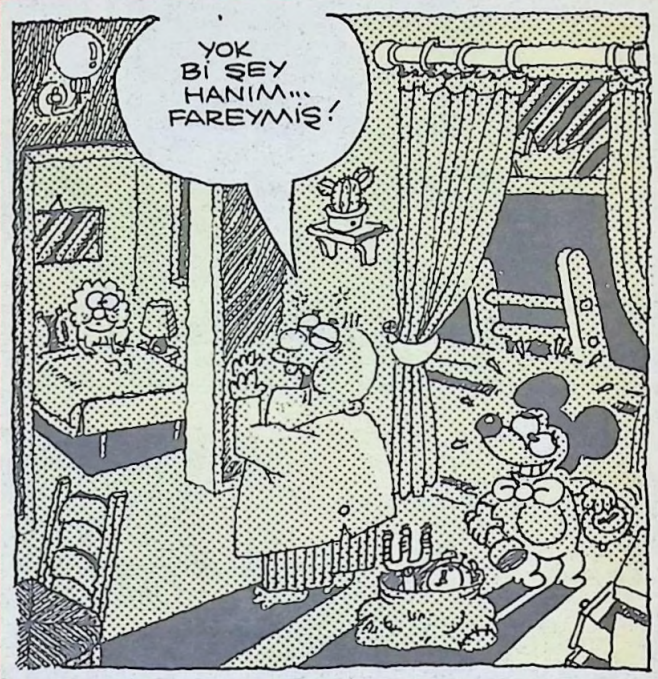

YARAMAZ ÇOCUKLARIN LEBLEBİ TOZU YUTTUĞU, BOĞAZINA KAÇTIĞI ANDA SÖYLEMEYE ÇALIŞTIKLARI ESPRİLERİN KİTABI.. KOMİKAZE ÇIKIYOR.

ORTA

yazıp-çizen: GALİP TEKİN

TANRIM!.. BUNLAR HEP KABUS OLMALI!..

ER-KEK!

BİR ERKEK!..

ANAA! EYKH..

YILLAR SONRA NİHAYET

ER KEK

GÜZEL ADAM!

ÖNCE BEN!

30

KİM ÖNCE YAKALARSA ONUN.. HADİ NE DURU-YORSUNUZ...

İMDAT!

HADİSENE BE..! BEN HEPSİNDEN HIZLI KOŞARIM!.. ÇAREN YOK... ATLA SIRTIMA!..

TAMAM

KAMÇIMI AL!..

HİAEEE!

İM-DAAT!

GEL BURAYA BİN SIRTIMA... KURTARAYIM SENİ!..

EEE... NE DURU-YOR-SUN?

PEKİ, PEKİ...

KAMÇILAMAZSAN KOŞAMAM Kİ... HADİ KAMÇILA BENİ!..

AOOH..OH IHAHOH... NE GÜZEL!..

AYH!

NE OLDU...NEDEN ATTIN KENDİNİ?

O KADAR GÜZEL KAMÇILA-DIN Kİ ORGAZM OLDUM... SADEM BENİM, VAHŞİ ERKEĞİM!

SA-PIK!

OHH...DAHA HIZLI VUR! DAHA HIZLI AHŞ!..

BENİ DE ZORLA SAPIK YAPI-CAKSINIZ... AMA OLMA-YACAĞIM!..

HA

AA!

ŞAK

NE GÜZEL BİR AYAK DEĞİL Mİ?..

TEMİZ, BAKIMLI, BEMBEYAZ BİR AYAK!..

HIYK! BIRAK BENİ PİS AYAK!..

BÖYLE BİR AYAĞI ÖPÜP KOKLAMAK İÇİN CAN ATAN MİLYONLARCA FETİŞİST ERKEK VAR!..

GÖRÜRSÜN SEN, DOLMA KA-LEMİM!

HADİ SEVİŞ BENLE!

AYY!..

AH!

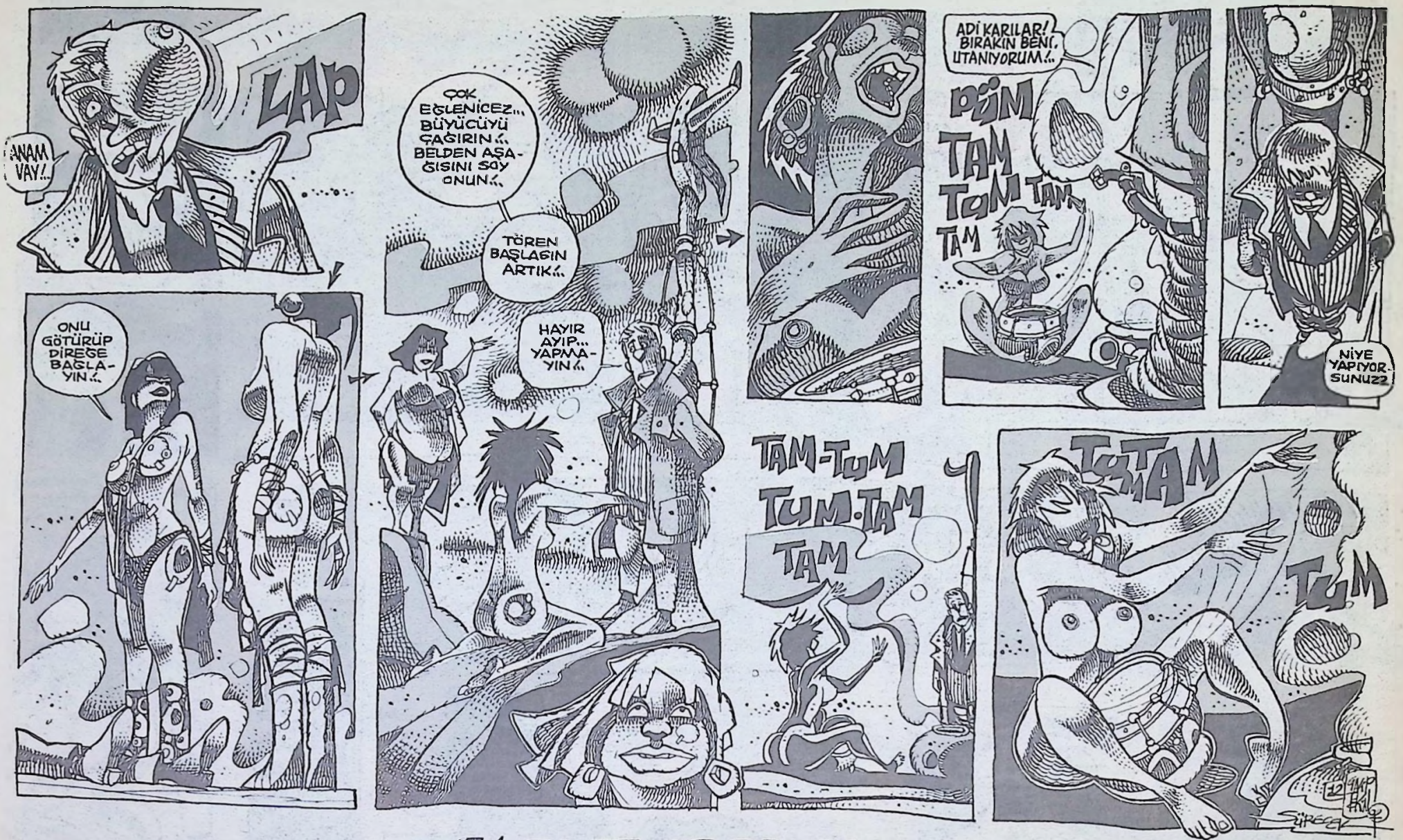

GÖKHAN DABAK

KÖRÜ ÇİÇİ

ASIL MESLEĞİ SEPET ÖRÜCÜLÜĞÜDÜR. HİMMET AĞA TEMBİHLEMİŞTİ. (SAZIM TAMİRDE, GETİR Bİ ZAHMET). ÖRDÜĞÜ SEPETLERİ SATIP, SAZI TAMİRden alıp dönerken KÖYE, OTURDU DAĞIN KIYIŞINA (Öreyim bi SEPET, EŞE DOST'A HEDİYE EDERİM) der ama öremez. MANZARAYA TAKILIR çünkü.

-DİYOR Kİ-

(KAYBOLANLAR): Çok samimi olduğum için lafı uzatma gereği duymuyorum. Çok harika bir ormandı. Nefisti demek yeterlidir. Karşılaştılar. (Merhaba) (Merhaba). Tanıştılar (Ben falanca) (Ben falanca). Sohbet (Şöyle dolaşıyordum) (Ben de) dedi. (Şudur budur) (Öyle öyle) dedi. Bir an sessizlik oldu.

Bu zaman boşluğunu fırsat bilen cırcır böcekleri cırıltılarını sevinçle icra ederlerken upuzun ağaçların yapraklarının birbirlerine sürtünürken çıkardıkları sesin sebebi olan rüzgâr nemli bir deri üzerine üflenen küçük baloncuklar kadar yumuşak esiyordu. Ve. An bitti. Zaman saati -bir an bitti, başlasın yeni an- çanını çınlattı.

(Şeyy bu ormanda çay içebileceğimiz bir yer var mıdır?) diye sordu tedirgince. Cevap verdi. (Olabileceğini um mak veya olamayacağını ummamak arasındaki tercihimi yapamadığım için bu soruya akli bir cevap veremeyeceğim.) (Demek ki kaybolduk bu ormanda) diye üzüldü. Öbürü anlayışlı idi, kısa sürede meseleyi kavramıştı. Ormanda kaybolduklarını saklamak amacı ile açılan bu çay sohbeti bu gizli sırrı ortaya çıkarmış, bu kimliği belirsiz şahısların ormanda kaybolduğunun apaçık bir delilidir. Neyse, kısaca ormanda kaybolan bu iki adamdan bir tanesi (Neyse canım, o kadar da takma kafana, şu ağaçların ilerisine doğru tıngır mıngır yürüyelim, bakarsın bi çay ocağı felan vardır, niye olmasın canım) der. Diğeri de (Hakkaten abi yaa, bizde uçtuk ha, Amazonlardamıyız yaa, bi şekilde gideriz bi yerlere.) Öbürü neşeyle ekledi. (Ayıbettin abi yaa yapmaz mıyız...)

(Yaparsınız, yaparsınız bunlar manyak galiba, ormanda kaybolmuşlar.) Bunu diyen üçüncü bi şahıs, ama konuyla alakası olmadığı için kimliğini açıklamıyorum. Neyse...

Bu iki adam ağaçların ardında gözden kaybolurlar..

-SON-

Yok bitmedi tabii. Size şu üçüncü adamdan biraz daha bahsetmek istiyorum. O adam var ya o adam. Aman Allah olmaz bişey. Akıllara seza!.. Sezai. Hah adı Sezai işte. Şimdi bana hangi Sezai diyeceksiniz. Sultan 4. Sezai. Ha ha haa. (Ohhh ne güzel oldu 3. adam bana yardım etti. Pide.) Hoop devam ediyoruz. Ya da yeter bu kadar yaaa.

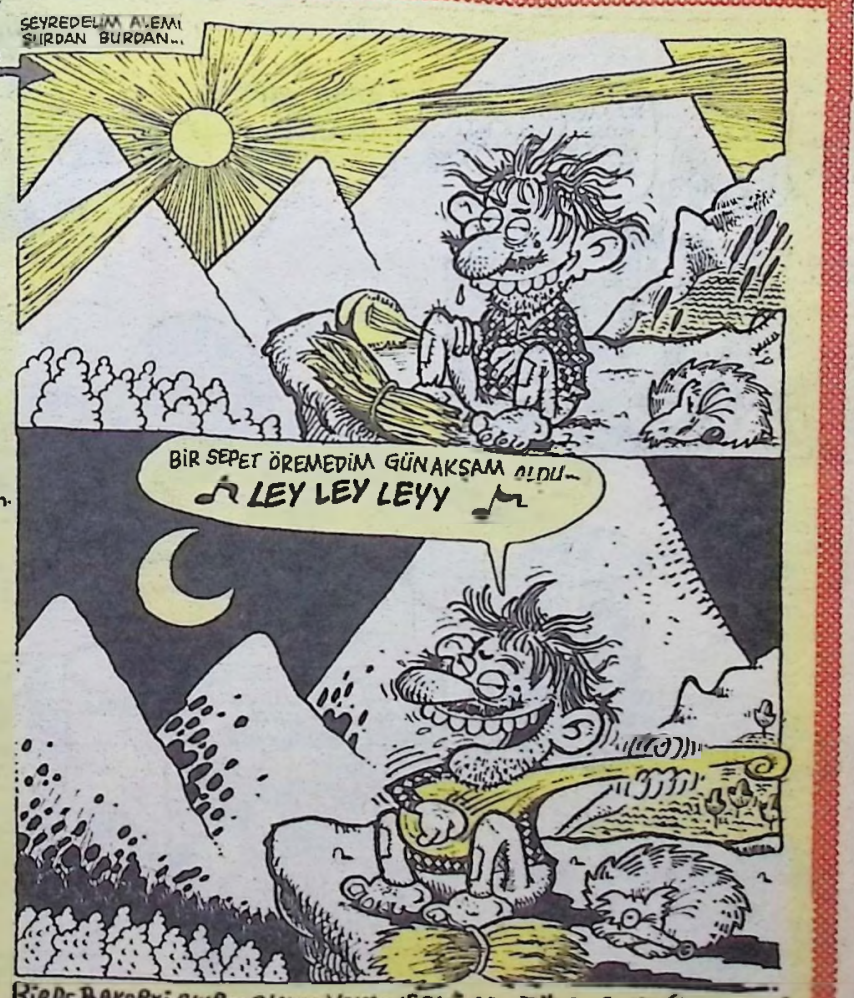

BİR DE BAKARKİ AKŞAM OLMUŞ. VAKİT GEÇMİŞ SEPET ÖREMEMİŞ (YAHU MADEM ÖREMEDİM SEPET, HİMMET AĞANIN SAZI İLE Bİ TÜRKÜ UYDURUYUM BAKARSIN TUTAR. HAKKATEN BU İŞİ BAŞARIR. İLK BESTESİ (bir SEPET ÖREMEDİM GÜN AKŞAM OLDU LEY LEY LEY) den sonra (SEPET HAVASI) adlı bestesi İLE 1960 GENÇLİĞİNİN GÖNLÜNE TAHT KURDU.

BAYIR GÜLÜ

Feyhan GÜVER

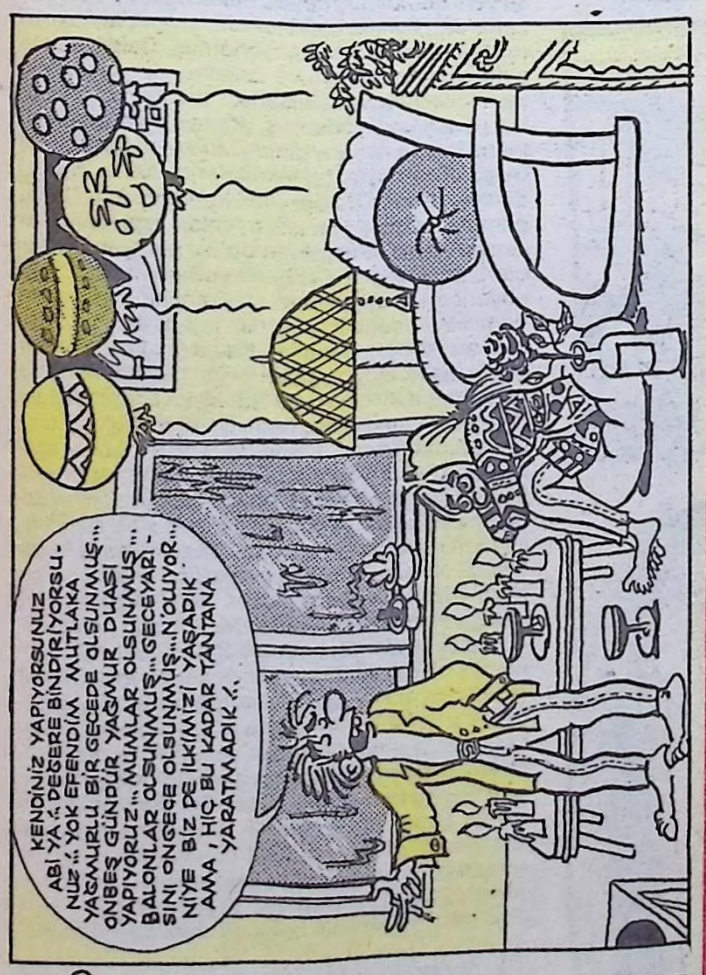

CÜMBÜR CEMAAT

AHMET YILMAZ

ESPRİ: AHMET ✦ RESSAM: FATİH SOLMAZ

© KILLANAN ADAM

! Bahis konusu maceranın devamı Hassas Noktalar Gazetesindedir.

hassas noktalar

M.ÇAĞÇAĞ

okur mektupları

Ben bir mezarlık bekçisiyim;

Evet, mezarlık bekçisi. Tıp Fakültesi'nden atıldığımdan beri bu işi yapmaktayım. 8 yıl önce İş ve İşçi Bulma Kurumu aracılığıyla kimsenin talip olmadığı bu işe girdim. Ve bu işi severek yaptım. Çünkü bu işten düşünemeyeceğim kadar çok para kazanıyorum. (Doktor olabilseydim asla bu kadar kazanmazdım) "Şimdi sıkı durun. Size bunu nasıl başardığımı anlatacağım." Göreve başladığım ilk gece diğer bekçi beni, kesinlikle gece vakti devriye gezmem konusunda korkusuyla uyardı. VE bana boy abdesti almadan işe gelmememi yoksa benden önceki bekçi gibi çarpılacağımı söyledi. (Daha önceki bekçi alkolikmiş ve alkol komasından ölmüş) Ve kendisi benim işe başlamamla birlikte hemen gündüz vardiyasına geçti. Bütün bu nasihatların ve vardiye değiştirmenin sebebi şuymuş: Mezarlıkta bazı geceler garip bir ışık görürlermiş. Bu parlak ışık mezarların arasında yavaş yavaş dolaşır ve 1-2 saat sonra kaybolurmuş. Mezarlık camisinin imamı bunun ermiş bir kişinin ruhu olduğunu ve rahatsız edilmemesi gerektiğini söylemiş. Bunları öğrendiğimde kendi kendime güldüm. Her şeyden önce dini inançlarımın olmayışı. Ve tıp fakültesindeyken defalarca kadavra kesip-dikiş olma, bu konularda beni resmen kaşarlaştırmıştı. Neyse... Göreve çıktığım bir gece, ışığı bende gördüm. Mezarların arasında yavaş yavaş hareket ediyordu. Korkmanın aptallık olacağını düşünerek ışığa doğru yürüdüm. Işığa iyice yaklaştığımda gördüğüm şey beni hiç şaşırtmadı. Tam tersine kahkahalarla güldüm. Genç bir delikanlı elinde tuttuğu bir fenerle yerde sürünerek mezarların arasında dolaşıyor, az ileride de iki arkadaşı yeni gömülmüş bir cesedi mezardan çıkarmış, ellerindeki çuvala sığdırmaya çalışıyorlardı. Beni görünce çok korktular. Ve hızla kaçmaya başladılar. Onlara durmazlarsa ateş edeceğimi söyledim. İkisi kaçmaya devam etti. Feneri tutan ise korkuyla durdu. Oysa elimde silah bile yoktu. Çocuğu biraz sakinleştirdikten sonra onu kulübeme davet ettim. Ve sohbet ettik. Tahmin ettğim gibi tıp öğrencisiymiş 3'üde. Ve aynı evde kalıyorlarmış. Ayda bir-iki kez mezarlığı ziyaret edip, bulabilirlerse yeni gömülmüş ceset, bulamazlarsa eski mezarlardan kemik, kafatası vs... çalıp, daha sonra mezarları ustaca kapatıyorlarmış. Çaldıkları kemikleri, kafataslarını ve cesetleri de piyasadaki kemik ve kadavra simsarlarına satıp üç beş kuruş para kazanıyorlarmış. (Kadavra simsarları ellerine geçen ölülere tanıdıkları aracılığıyla sahte belge düzenleyip, tıp fakültelerine satan kişilere deniyor) Feneri de bekçileri korkutup kendilerini garantiye almak için ışık oyunları yapmakta kullanıyorlarmış. Gerçekten de işe yarayan bu numaralarını ne yazık ki bana yutturamadılar. 3 yıl boyunca bu soğukkanlı delikanlılara göz yumdum. Hatta çoğu kez yardım ettim. Bazen haftada 2 kez mezar soydular. Karşılığında da kârdan % 40 hisse aldım. Şimdi onlar mezun oldu. Ve ben daha sonra parayla tuttuğum 2 adama 4 yıl boyunca aynı işi yaptırdım. Şu anda biyoloji eğitimi görmekteyim. 3 tane dairem, 91 model arabam, yazlığı ve bankada yüklü bir hesabım var. Bütün bunları (devre mülk) cesetlerini bilimin hizmetine adamak yerine, böceklere ve solucaklara ziyafet olarak sunan cahil Türk insanına borçluyum. Ülkemizdeki kadavra azlığı, ne de olsa bu insanların sayesinde oluyor. Düşünüyorum da, sattığımız cesetlerin en az % 80'i son nefeslerini kadavrasızlık yüzünden doğru dürüst eğitim almamış olan doktorların elinde vermişledi. Siz LM okurlarına bu, insanlık dışı iğrenç bir davranışmış gibi gelebilir. Ama unutmayın ki, benim gibilerin temin ettiği (yasadışı yollarla bile olsa) kadavralar üzerinde eğitim görmüş doktorlar, bir gün sizi de tedavi edecekler. Tıp dünyamızın bu büyük eksikliğini gidermek için gelin el ele verelim. Benim gibilerine fırsat tanımadan, bedenlerimizin çürümek yerine kadavra olarak hizmet vermesini sağlayın. Hepimiz kazanalım (!)

Boş mezarlığın eski bekçisinden, saygılarımla.

Mizah dergilerinde, hakkımızda çıkan birçok karikatüre rağmen, bizden hiç kimse bir yere, hiçbir şey yazmadı. Bu ülkede hiç mi ayak fetişisti yok. Var işte yazıyorum ve işte ayak fetişti olarak şunları söylüyorum. Fetişist deyince, bilmem kaç çeşidi olmasına rağmen, insanların aklına hep ayak fetişistleri geliyor. Bu hoş ama sapıklık sayılması hiç hoş değil.Ben, normalseks hayatı olan bir insanım. Kadınlardan hoşlanırım. Kadınların saç, dudak, göğüs gibi bir parçasına, "ayaklar"ı-

na önem veriyorum. Bazıları, gibi, kadın iç çamaşırlarına dokunarak, sürtünerek zevk almıyorum. Ya da şekilci değilim, giyime, kuşama, markalara önem verenler gibi. Çevremde sıkça sorulan bir soru, ayaklarla niye bu kadar ilgilendiğim. Niye ilgilenmiyim ki? Bakımlı, biçimli, yumuşacık ayakları görmek, okşamak, öpmek zevk veriyor. Kadınlarında bunlardan (öpüp, okşanmaktan) hoşlandığını görmek, daha da artırıyor bu zevki. Ne? Hangi kadın mı zevk alıyor ayaklarının okşanmasından? Bence hepsi. Bir deneyin kadınlara bir öneri, dar ayakkabılar giyip şekilleri bozmayın, lastik ayakkabılarla ter kokutmayın, tırnaklarınızı özenli kesin bekleyin. Son olarak;

Narin ayaklar, bakımlı ve biçimli,
Okşamak isterim hepinizi,
İnsanlar iyi gözle bakmasa da
Tartışmam bu zevkimi

AKA/Kadıköy

Sevgili Lemancılar biz İTÜ Metalurji mühendisliğinde okuyan, veya okumaya çalışan, sizin deyiminizle YÖK kurbanı, 3-5 genciz, yedi senedir, sadık birer LİMON okuyucusunuz. Okur mektuplan bölümünüz biz, taşra kökenli, kendini Napolyon sanan kompleksli insanların rehabilite edildiği bir köşe olarak göründüğü için, bugüne kadar pek ilgimizi çekmedi. Fakat çevremizde öyle olaylar gelişiyor ki, amacı sadece itiş-kakışsız öğrenimini ve yaşamını sürdürmek olan, bizim gibi çoğunluğu oluşturan öğrenciler, bu ortamın içine itilmek istemiyoruz. Şimdi, bu gibi insanların aşırılıklarını destekleyen kişilerin ilgisine bu mektubunuzu sunuyoruz. Okur mektupları, köşesine yazmamızın sebebi de, bu destekçilerin okur mektupları köşesiyle yakından ilgilenmeleri ve çatlak seslerini buradan duyurabilmesidir. Ütopik bazı düşünceler etrafında kör bir pervane böceği gibi çırpanan ve kendisini devrimci, müslüman vs., gençlik olarak tanımlayan, bir takım dişgüdümlü zavallılar, bizi kendi kentimizde, sandalye ve sopanın ikna aracı olarakkullanıldığı bir muharebe alanının ortasında bırakmaktadırlar. Bizce herkes, toplumun belirli bir süreç içerisinde kendisine yüklediği görevlerin bilincinde olup, bunların dışına marjinal veyahut orijinal olmak için çıkmamalı. Günümüzde geçerli olan tek ideoloji insanları daha rahat yaşaması olduğuna göre, bu kaz kafalıların da "oyun psikolojisinden" kurtulup bireyselliğe ve gerçek anlamda özgür düşünceye geçmesinin zamanı gelip geçiyor. Düşüncelerini, kompleksleri ile tatmin etmeyen arkadaşlara buradan sevgilerimizi gönderiyoruz.

İTÜ'lü 3-5 genç

Canım kardeşim,

Şimdi kardeşim diye başlıyorum. Belki benden büyüksündür. Fakat biz hepimiz dünya kardeşiyiz. Yazını bir kaç kere okudum. Düşüncelerine biraz hak veriyorum. Yanlız yazında belirttiğin gibi her insanı aynı teraziye bıraktığının farkındamısın. Ben demokratım demiyorum. On yedi yaşımı bitirmek üzereyim. Altı yıldan beri bir konfeksiyonda çalışıyorum. Benim de abilerim birçok eleştirilerde bulunup demokratlıktan bahsedip sosyalizmden işçi haklarını bizlere karşı savunup, patronlara yalaklık yapan demokratsa kısacası halt etmiştir.

Ben bu ülkede demokratlık, özgürlük olmadığının herkes gibi farkındayım. Özgürüm, demokratım diyorlarsa çok yanılıyorlar. Akşam yedilerde alışveriş için çıktığım yolda zorla minibüse bindirmek isteyen zorbalara her şeyden korkup polise bile haber veremeyip hâlâ onun korkusuyla yaşayıp, sokaklarda gönül rahatlığıyla gezinemeyen bizler, hiç de özgürlükten demokratlıktan bahsedersek yalan atmış oluruz. Bunların tek sorumlusu şu şiirde şöyle belirtiliyor:

Dünya üç beş bilgisizin elinde
Onlarca her bilgi kendilerinde
Üzülme eşek eşeği beyenir
Hayır var sana kötü demelerinde

Cevap verme hakkına sahipsin. Belki konuşulacak çok şey olabilir. Dergiyi fazla meşkul etme bu sorunlar her yerdre. Yazarsan numaranı bırak bir çok konuya deyinebiliriz. Dosça kardeşçe Livaneli'den bir parça. Dünyayı güzellik kurtaracak bir insan sevmekle (Barışmakla) başlayacak.

Saygılar...
Bayrampaşa/İstanbul/SERCAN

"Üniversite öğrencilerine" adlı mektuba tepki gösterenlerin mektubuna tepki: Bu mektubu yazan insanlar, üniversite öğrencilerinin yaşadığı psikolojik bunalımları ve sosyal uyumsuzluk sorunlarını 1. sınıf baraj sistemini bağlamışlar. Bu çok yanlış bir düşünce. Söz konusu kişilik sorunlarını yaşayanlar yalnız 1. sınıfı geçemeyen üniversite öğrencileri değil, hatta yalnız üniversite öğrencileri değil, tüm gençliktir. Genç insanların bu tür sorunlar yaşamalarının nedeni kültürsüzlüktür. Çoğumuza, ne sağlıklı bir temel eğitimi verildi, ne de kendi kendimizi geliştirmenin yolları gösterildi. Bu yüzden kişiliğimizi oluşturmakta güçlük çektik ya da çekiyoruz. Bir senenin derslerini, iki senede bitirebilmek için ders dışında hiçbir etkinliğe katılmamak gerektiği de doğru değildir; çok abartılmış bir iddiadır. Bu iddiaları ortaya atanların aksine, ben 1. sınıf baraj sistemini son derece gerekli ve yararlı buluyorum. Üniversitelerimizde, eğitim görmekten çok, oradaki sosyal ortama katılmak amacında olan bir sürü insan var. Bu insanlar eğitime katkıda bulunmuyorlar, aksine eğitim düzeyinin düşmesine neden oluyorlar. Böyle yaparak, amacı gerçekten bilimle ilgilenmek olan insanların bu olanağını yok ediyorlar. Bir senenin derslerini iki senede veremeyen bir insanın, ya okumaya niyeti, ya da okuyacak kapasitesi yok demektir. Her iki durumda da bu insanın üniversiteden uzaklaştırılması, eğitim düzeyinin yükselmesi ve üniversitelerin bilim çağı haline gelmesi için (yeterli olmasa bile gerekli) şarttır. Çözüm, 1. sınıf barajını kaldırmak değil, bu tür insanların ve öğrenci olmayanların sağlıklı sosyal gelişmelerini sağlayabilecekleri ortamları yaratacak başka kurumlar oluşturmak, farklı bir deyişle onları başka çatılar altında toplamaktır.

Oğuz Poroy

Dost insanlara sevgiler...

LM'e yazın hayatındaki başarılarının devamını diliyorum. Yayına başladığı andan itibaren sadık bir okuyucu olarak "Limon"dan Leman'a süren uzun ve çetin yolda taviz vermez tutumunuzu takdir ediyoruz. Bu köşe sayesinde değerli dostlar edindim.

LM'nin sayın yaratıcıları, çizgilerinizdeki özgürleşme eğilimleri bizi sevindirmektedir. Toplumumuzun geçirmekte olduğu değişim trendinde, sizin temponuz nabzı yakalıyor. Çizimlerinizdeki cinsiyet farkını ısrarla belirtmenize saygı duyuyorum. Ancak tabuları yıkaraktan değişik açılımları gözönüne alıp cinselliğe başka açılardan yaklaşmak bence daha kozmopolit bir dergi imajını geliştirerek hitap alanını genişletecektir. "Lombak" sayfasının özgür çizimlerinden ötürü Bahadır BARUTER'I tebrik ederim. Tabi bu tebrik aslında bütün çizerlerimize. (Sizi o kadar benimsedik ki.)

LM'nin sevgili dostları, konuşup tartışmak en doğal hakkımız ve sonuçta olması gereken en doğru kararı verip gerçeği yakalamak. Değişim bizi de değiştirecek, değiştirmelidir de. Önemli olan ortakg örüşlerdeki zıtlıkları en aza indirebilmektir. Bu çerçevede, İnsan Hakları ve kardeşliği yerleştirmeye çalışan hükümetimize ve iyi niyetli insanlara başarılar diliyorum. Demokratik yaklaşımın özü, kişi haklarına saygı ve özgür düşüncedir. Herkes bu sayfada düşüncelerini özgürce yazabildiğine göre "LM" misyonu görevini başarıyla devam etmektedir. Bize düşen görev ise düşüncelerimizi çağdaş ölçüleriçinde karşılıklı saygı ilkesi etrafında yazmak ve "Yozlaştırma" sempatisinden olanaklar ölçüsünde uzaklaştıracak seviyeli bir ortamın doğmasına yardımcı olmalıyız. Hoşgörü ve sevgiyi birbirimizden esirgemeyelim. Bazı duygular bastırılabilinir, fakat iyi duyguların bastırılması tarihten de görüldüğü gibi, kaos ve parçalanan toplumlar ortaya çıkarmıştır. Hepimizde mevcut olan bu duygular, umarım yaşam felsefemiz olur. Nice güzel yarınlar dileğiyle...

Haldun E-"Tenglz"

Sayın Leman ilgilileri,

Yıllardır leman okuyan bir zatım, ancak son birkaç yıl içinde Leman ve birçok basın kuruluşunun ekonomik buhran içinde olduğu artık herkesçe bilinmektedir. Bu durum karşısında biz okuyucular da sizlere dergi almaktan başka bir yardımımız dokunmadığı için üzüntü içindeyiz. Geçen gün işimde çalışırken, bir fikir geldi aklıma. Bilmem sizler nasıl düşünürsünüz? Leman okurları adına Muayyen bir günde eğlence düzenlensin, giriş ücretli olsun. Ayrıca yine Leman yararına ufak çapta çekiliş yapılsın. Diyelim ki eğlenceye iştirak çok oldu. Birkaç gün daha uzatılsın. Sanırım bütün Leman okurları buna cani gönülden katılacaklardır. Amaç hem okurlar Leman ailesiyle tanışacak hem de bir nebze ekonomik sıkıntıdan kurtulmuş olacak. Bu önerimi dergide belirtirseniz, okurların düşüncesini de almış olursunuz. Ayrıca eğlencede renk olması için birkaç parodi sunacağım.

Tüm iyl dilekleriımle Leman dergisi çalışanlarına en içten sevgilerimle.

DUYURU

Eskişehir Halkevi'nin mizah dergisi GINA çıktı. Oku, okut, abone ol, yaz-çiz gönder, mizanpaj yap, dağıt vs.
İsteme-gönderme adresi: Eskişehir Halkevi (GINA), İki Eylül Cd. Çınar Sk. No: 1/F Eskişehir

LeMan Dönem: 2 Yıl: 1 Sayı: 12 4/Şubat/1992

İMTİYAZ SAHİBİ: ARMONİ YAYINCILIK adına H. LEVENT ERSEVEN •YAYIN KURULU: KEMAL ARATAN - TUNCAY AKGÜN - MEHMET ÇAĞÇAĞ - GALİP TEKİN • KOORDİNATÖR: SUAT ÖZKAN •SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. LEVENT ERSEVEN •KALİGRAFİ: FATİH KAAN •SAYFA SEKRETERLERİ: C. KARAVİT - FARUK KARAÇAY •YAZAR VE ÇİZERLER: Tuncay AKGÜN - Kemal ARATAN - Bahadır BARUTER - Mehmet ÇAĞÇAĞ - Gökhan DABAK- Kaan ERTEM- Feyhan GÜVER - Güneri İÇOĞLU - Fatih KAÇAN - Aslan ÖZDEMİR -Suat ÖZKAN - Fatih SOLMAZ - Galip TEKİN- Mehmet TEKKANAT - Mahmut TİBET - Alp Tamer ULUKILIÇ - Erdil YAŞAROĞLU - Ahmet YILMAZ •MEKTUPLAŞMA ADRESİ: Alemdar Mah. Zeynepsultan Cami Sok. No: 21/2 Cağaloğlu-İst. Tel: 512 16 36 Fax: 5121636 •BASKI: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş.-Istanbul 1 •DAĞITIM: BİRLEŞİK BASIN DAĞITIM A.Ş.

LM'NİN NOTU: ESKİ DERGİLERE BAKARAK ALINAN ADRESLER SONUCU BAZI OKURLARIMIZIN GÖNDERDİKLERİ MEKTUP, KART VS. ELİMİZE ULAŞMAMAKTADIR. MEKTUPLAŞMA ADRESİMİZİN DOĞRUSU KÜNYEMİZDEDİR... SEVGİLER... LM...

BEZGİN BEKİR

Tuncay AKGÜN

UYANDIRMA SERVİSİ

Fatih Kaçaın